

ЖИТОМИРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІЛОРУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (БІЛОРУСЬ)
КЛАЙПЕДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ЛИТВА)
ІНСТИТУТ ЯНА-УРБАНА САНДАЛА (НОРВЕГІЯ)

**СТАНОВЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІЙ
ЯК ПРІОРИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ**

Збірник наукових праць

Житомир
2019

Рекомендовано до друку рішенням ради ННІ економіки та агробізнесу Житомирського національного агроекологічного університету, протокол № 4 від 20 листопада 2019 р.

Редакційна колегія

- Скидан О. Ректор Житомирського національного агроекологічного університету, доктор економічних наук, професор
- Саблук П. Академік-секретар НААН, доктор економічних наук, професор
Професор кафедри економіки та управління підприємствами АПК
- Жудро М. Білоруського державного економічного університету, доктор економічних наук, професор (Білорусь)
- Жуковскис Я. Професор Університету Вітаутаса Магнуса, доктор наук, професор (Литва)
- Раманаускас Ю. Професор Клайпедського університету, доктор наук хабілітований, професор (Литва)
- Сандал Я.-У. Доктор наук, професор, ректор Інституту Яна-Урбана Сандала (Норвегія)
Завідувач кафедри економічної теорії, інтелектуальної власності та публічного управління Житомирського національного агроекологічного університету, кандидат економічних наук, професор
- Якобчук В. Завідувач кафедри інноваційного підприємництва та інвестиційної діяльності Житомирського національного агроекологічного університету, кандидат економічних наук, доцент
- Швець Т.
- Литвинчук І. Керівник Центру інтелектуальної власності, інноватики та управління проектами Житомирського національного агроекологічного університету, доктор економічних наук, доцент
- Плотнікова М. Доцент кафедри інноваційного підприємництва та інвестиційної діяльності Житомирського національного агроекологічного університету, кандидат економічних наук, доцент

Становлення механізму публічного управління розвитком територій як пріоритет С80 державної політики децентралізації: зб. наукових праць. – Житомир: ЖНАЕУ, 2019. – 588 с.

До збірника ввійшли матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Становлення механізму публічного управління розвитком територій як пріоритет державної політики децентралізації», присвячених розв'язанню актуальних проблем регіонального розвитку та формування пропозицій щодо самозабезпечення, підвищення стійкості місцевих громад до зовнішніх чинників.

Для науковців, керівників та спеціалістів аграрного сектора, працівників державного управління, освіти та місцевого самоврядування, усіх, хто цікавиться проблемами розвитку сільських територій, особистості, суспільства та екологічного господарювання.

Збірник виготовлено з оригіналів доповідей авторів. Відповідальність за точність викладених у збірнику матеріалів несуть автори.

Роздруковано з оригіналу-макета замовника.

<i>Plotnikova M., Ramanauskas J.</i> GREENING AS A TREND IN THE TERRITORIAL COMMUNITIES DEVELOPMENT	229
<i>Польова Т. В.</i> УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ВИРОБНИЦТВА ТА ЇХ ОБЛІК У РОСЛИННИЦТВІ	232
<i>Пошивалова О. В.</i> ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ ОЦІНЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВ АГРОБІЗНЕСУ	236
<i>Присяжнюк О. Ф., Бурко В. Я.</i> УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ	239
<i>Ратошнюк Т. М., Капітула Л. Л.</i> СИСТЕМНІСТЬ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	242
<i>Руденко М. В.</i> ПОСЛІДОВНІСТЬ КОНСТРУЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	246
<i>Русак І. Н.</i> ТЕРИТОРІАЛЬНО-ОРИЄНТИРОВАННИЙ ПОДХІД КАК ИНСТРУМЕНТ РАЗВИТИЯ СЕЛЬСКИХ ТЕРРИТОРИЙ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ	249
<i>Русак О. П., Паламарчук Т. М.</i> ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ МАРКЕТИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА РОЗВИТКУ АГРОБІЗНЕСУ НА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЯХ	252
<i>Рябець К. А.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВОДОГОСПОДАРСЬКИХ ВІДНОСИН У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	255
<i>Сава А. П.</i> ОБҐРУНТУВАННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	258

ОПТИМІЗАЦІЯ ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВОДОГОСПОДАРСЬКИХ ВІДНОСИН У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

*Рябець К. А., к. ю. н., доцент,
Київський університет ім. Бориса Грінченка, Україна*

Наслідками неефективного функціонування публічного управління у сільській місцевості є значна кількість проблем, що пов'язані з якістю питної води, порушенням правил охорони водних ресурсів, а також режиму використання водоохоронних зон та прибережних захисних смуг.

Статистичні дані свідчать, що сільське населення у порівнянні із міським більш гостро відчуває проблеми щодо отримання питної води із джерел централізованого водопостачання та доступу до централізованих систем водовідведення. Зокрема, у положеннях аналітичної записки Мінекоенерго зазначено, що одним із напрямів водної політики є забезпечення водної безпеки для підтримання життєдіяльності людини та здорового довкілля. Поряд з цим, для України характерні проблеми забезпечення рівного права на питну воду та санітарію: а) нерівність між сільським та міським населенням щодо доступу до централізованих джерел водопостачання, між різними областями/регіонами (у 2015 році доступ до централізованого водопостачання в областях різниться від 85% для сільського населення (у Херсонській області) – до 3,7% (у Чернівецькій), а показник охоплення міського населення послугами централізованого водопостачання сягав 100% у 5 областях – Київській, Миколаївській, Тернопільській, Херсонській, Черкаській та м. Києві, найнижче значення цього показника було у Чернігівській області – 45,7%; б) нерівний доступ до централізованих систем водовідведення (такий доступ має лише 1,9% сільського населення та 87,1% міського населення), [1].

Необхідно відзначити, що на сьогодні в Україні не сформований окремий напрям державної політики щодо забезпечення сільських населених пунктів, що користуються привізною водою, централізованим водопостачанням. Своєю чергою, на загальнодержавному рівні відповідно до положень Загальнодержавної цільової програми «Питна вода України» на 2011–2020 роки [2] покращення якості питної води з наявних джерел централізованого водопостачання у сільських населених пунктах передбачається шляхом упровадження станцій (установок) доочищення питної води у системах централізованого водопостачання, насамперед для водозабезпечення дошкільних, шкільних і лікувальних закладів, зокрема в сільських населених пунктах, та облаштування пунктів розливу питної води з доставкою її спеціальним автотранспортом.

Шляхом подолання проблеми централізованого водовідведення Загальнодержавна цільова програма «Питна вода України» на 2011–2020 роки визначає будівництво та реконструкцію водопровідних та каналізаційних очисних споруд із застосуванням новітніх технологій та обладнання, зокрема в сільських населених пунктах (першочергово Автономна Республіка Крим, Дніпропетровська, Закарпатська, Запорізька, Кіровоградська, Одеська, Херсонська області та інші регіони).

Положення ст. 13 Закону України «про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» [3] регламентують повноваження органів місцевого самоврядування у сфері питної води, питного водопостачання та водовідведення, до яких належить затвердження та реалізація місцевих програм у сфері питної води, питного водопостачання та водовідведення, участь у розробленні та реалізації відповідних державних і місцевих програм. Керуючись викладеними законодавчими положеннями органи місцевого самоврядування, у тому числі управлінська діяльність яких розповсюджується на сільську місцевість, долучаються до реалізації Загальнодержавної цільової програми «Питна вода України» на 2011–2020 роки, або затверджують власну місцеву програму «Питна вода». Прикладом останнього є Програма «Питна вода Великосеверинівської сільської ради» на 2018–2020 роки [4].

Зазначена практика Великосеверинівської сільської ради щодо розробки та затвердження місцевої Програми «Питна вода» є безумовно позитивною, оскільки надає можливість щороку у проекті місцевого бюджету враховувати потребу у видатках на її виконання та відповідно створює реальні гарантії для реалізації сільським населенням права на питну воду.

Впровадження у сільській місцевості політико-правового напрямку щодо встановлення меж водоохоронних зон та прибережних захисних смуг ускладнюється правовою прогалиною, що має місце у п. 10 Порядку визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режиму ведення господарської діяльності в них [5]. Вона полягає у залишенні поза правовим регулюванням процедури встановлення водоохоронної зони та прибережної захисної смуги у межах села. Для усунення даної правової прогалини пропонуємо п. 10 вказаного Порядку викласти у наступній редакції: «На землях міст, селищ і сіл розмір водоохоронної зони, як і прибережної захисної смуги, встановлюється відповідно до існуючих на час встановлення водоохоронної зони конкретних умов забудови».

Список використаних джерел:

1. Аналітична записка з питань «Води і здоров'я» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://menr.gov.ua/files/images/news/27112017/Water%20and%20Health%20PP%20analytic%20paper.docx>
2. Загальнодержавна цільова програма «Питна вода України» на 2011-2020 роки, затв. Законом України від 20 жовт. 2011 р. № 3933-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 24. – ст. 247.
3. Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення: Закон України від 18 трав. 2017 р. № 2047-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 29. – ст. 314.
4. Програма «Питна вода Великосеверинівської сільської ради» на 2018-2020 роки, затв. Рішенням Великосеверинівської сільської ради від 09 лют. 2018 р. № 335 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://velykoseverynivska-silrada.gov.ua/socialni-proekti/programa-pytna-voda/>
5. Порядок визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режиму ведення господарської діяльності в них, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 08 трав. 1996 р. № 486 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/486-96-p>